

ИМА НЕШТО У ТОЈ ЖЕНИ

Има нешто у тој жени,
нешто што је дамом прави
и пјесника тјера да је
оловком на папир стави.

Да је чува у свом стиху,
јер љепоту вријеме квари,
а само у пјесми може
да никада не остари.

Има нешто у тој жени,
што хаљина вјешто крије,
а упорно мушко око
хтјело би то да открије.

У сусрету погледа ме
као да ми храброст куша,
ја ни здраво да јој кажем,
у грлу ми оскоруша.

Кад је прођем, покајем се
што пропустих ту љепоту,
рекох себи: „Буди мушко
макар једном у животу.“

ОСМИЈЕХ ЈОЈ ЈЕ ЛИЧНА КАРТА

У мом граду једну даму
сваки мушки поглед прати,
а и женски, због зависти,
криомице на њу сврати.

Осмијех јој је лична карта,
не силази никад с лица,
очи – живе жеравице,
испод дугих трепавица.

Кад гледају, убијају,
срце не зна да се спаси,
у венама ватра гори,
нема чиме да је гаси.

Усне су јој неубрани
пупољак од мајске руже,
имам само једну жељу:
да се оне с мојим друже.

Као поток набујали,
кад се сјури у равницу,
тако њене груди сијеку
и вјетар и раскрсницу.

Многа срца из засједе
вребају на ту љепоту
као ловац на ловину,
и не знају за срамоту.

Извајано тијело мами,
кад пркосно кроз град прође,
ако јој ко ману нађе,
нека по муштулук дође.

Осмијех јој је лична карта.